

LA NOSTRA PARRÒQUIA

Parròquia de la Mare de Déu del Carme

La parròquia és
una família.

I ho vol ser cada
dia més.

Tots hi tenim
cabuda.

A tots us
desitgem

BONA
PASQUA
1999

Nº 4

*La Parròquia
de Nostra Sra. del Carme
de Lleida*

Bonà Sol i Clot
Maria del Carme Torres i Graell

Betlem

Presentació - Presentación

Tornem a ser-hi, amics i amigues.

És ja el quart any d'aquesta petita revista, d'aquest butlletí parroquial.

Som al 1999. Tenim ja a les portes el començament d'un nou Mil·lenni.

Cal encarar-lo amb confiança.

Farà 2000 anys que Jesús, el Fill de Déu, es féu home.

Per fer-nos, a nosaltres, fills de Déu.

I es va realitzar en les entranyes d'una dona, mare i verge, Maria.

No som orfes. Tenim Pare. I tenim Mare.

Això ens dóna dret a esperar, a somniar. A pregar.

Jo espero, somnio i prego.

Vull que no hi hagi guerres. Ni entre les nacions, ni en les famílies.

Vull que tots els nens i nenes tinguin "pares" que s'estimin i els estimin.

Vull que totes les esglésies cristianes estiguin unides en la fe i en la caritat.

Vull que tothom se senti lliure i utilitzi la llibertat per fer el bé.

Vull que tots es respectin: en la política, en la societat, en l'Església.

Vull que la pau regni a tot nivell, començant pel cor de cadascú de nosaltres.

Vull que tots els esposos es mantinguin units per sempre.

Vull que en la parròquia s'hi sentin tots compresos, valorats, estimats.

Vull que tots s'hi sentin integrats, necessaris, imprescindibles.

Vull que en l'Església hi hagi mossens, els que cal per complir la seva missió.

Vull que els laics se sentin "Església".

Vull la col·laboració "personal" de tots els membres de la parròquia.

Vull que tots participin en la vida de l'Església i l'estimin com a Mare.

Vull que el jovent trobi camins. Més ben dit, trobi el Camí. Millor encara, trobi Crist.

Quiero que todos los enfermos y ancianos encuentren paz y sentido en la dificultad.

Quiero que los hijos se sientan orgullosos de sus padres.

Quiero que los padres se encuentren felices con sus hijos. Y vean en ellos un don de Dios.

Quiero que padres e hijos se miren con confianza, bondad, comprensión.

Y quiero muchas cosas más. Para mí y para todos.

Las quiero, las sueño, las espero.

Sé que debo poner todo de mi parte. Quiero hacerlo.

Pero sé que las conseguiré.

Porque tengo Padre y Madre. Que son todopoderosos, sabios y buenos.

Padre y Madre que gozan cuando ven que esperamos de ellos las cosas más "imposibles".

Nada hay imposible para Dios. Nada hay imposible para la Madre de Dios.

Un Pare que ens ha donat el seu Fill i l'ha lliurat a la mort per nosaltres,

no ens podrà pas negar qualsevol cosa que li demanem.

Joan Ramon Ezquerria, Rector

Arnau Sans Sellés
Blanca Ruiz Alóndiga
Rafael Piero Serrano Cruz
Tània Chumillas Olivares
Boris Peña Margalef
Alexandre Alóndiga Godoy
Isabel Cruz Ramal
Isel Moreno Pi
David Ortega Serrano
Cristian Ortega Serrano
Brian Ortega Serrano
Mariona Torrent Fortuny
Miguel Buenestado Teixidó
Joan Buenestado Teixidó
Juliette Casals Sadlier
Jaume Lluís Llovera Freixanet
Kevin Ruiz García
Francesc Xavier Lozano Pascual
Patricia Giménez Martínez
Elisa Giménez Martínez
Natàlia Oncins Antúnez
Eric Milla Almohalla
Víctor Pérez Setó
Yonathan García Ribera
Carlos García Ribera
Blanca María Giménez Lluñé
Jon Álvarez Bonet
Albert Manrique Tomás
Júlia Ruiz Carbonell
Arià Jaimejuan Comes
Corahima del Valle
Ariadna González Sauret
Isabel Blavia Xandri
Manel Vilella Vega
Eduard Antoni Sumalla Solé
Oriol Rexach Ros
Ramon Josep Gorgues Torres
Arnau Diaz-Tejeiro Ruiz
Adrià Limones Mir
Rocío Sánchez Molina
Carla Checa Lahuerta
Gemma Barahona Setó
Lourdes Orpella Pérez

Pau Solé Calduch
Roger Solé Calduch
Francisco Manuel Martín Rubio
Sara Moreno Montes
Ignasi Dedieu Burrel

Baptismes 1998

Un nen, una nena, cadascú de nosaltres, som una criatura de Déu, som un do seu, creats a imatge i semblança seva. La persona humana és l'obra més gran de Déu.

La pregària hauria de sortir de nosaltres espontània: Gràcies, Senyor!

Però Déu no n'ha tingut prou en fer-nos a semblança seva. Ens ha fet fills seus!. Ens ha estimat amb tendresa, amb predilecció, bojament.

Fou el dia del nostre baptisme: fills de Déu, com Jesús. Temples de l'Esperit Sant, com Jesús. Germans de Jesús i de tots. Hereus, com Jesús, de la glòria del cel. Introduïts en el misteri de Déu, en la família de Déu. Membres vius del Cos Místic de Crist, que és l'Església.

El gran dia del nostre baptisme. Caldrà celebrar-lo. Us proposem a tots d'assabentar-vos del dia exacte, per poder-ne celebrar dignament cada aniversari.

Primera Comunió 1998

Inmaculada Ruiz Moreno
Elena Ferrera Triviño
Antonio Guirao García
Carmen Patiño del Arco
Luis Pestaña Luque
Estefanía Sánchez Vadillo
Manel Parada Pueyo
Juan Manuel Fernández
Martínez
Daniel Bosch Capdevila
Marc Castro Nadal
Eduard Domingo Viladrosa
José Manuel Melero Valdés
Verónica Cervera Beroy
Inmaculada González Melero
Jonathan Valle Montero
Sergi Millán Martínez
Laura Vilaplana Solé
Mar Miralbés Torner
Héctor Florido Fontanet

Aida Corona Lahuerta
Inés Martínez Llinás
Manel López Rodríguez
Beatriz Canalejo Mata
Jaume Guardia Torrelles
Enrique Navarro Santos
Santiago Posada Argilés
Carles Vela Pérez
Benjamín Batlle Pestaña
Mariona Esquerda Ciutat
Víctor Giménez Barbosa

Antonio Ciruela Macià
Marta Felip Hervás
Manel Patón Larull
Jorge Valderrey Fernández

Inmaculada Herreruela Serra
Rafael Mahirele

Els apòstols entorn de Jesús. No sabien gairebé el que passava, el que Jesús feia. Era l'Últim Sopar, abans de la seva passió.

El pa ja no és pa, és el seu Cos. El vi ja no és vi, és la seva Sang. Va ser la seva "primera comunió". No sabien massa bé el que feien. El que sí sabien és que Jesús els estimava com mai ningú no ha pogut estimar.

"Preneu i mengeu-ne tots: això és el meu cos que serà **entregat** per vosaltres". "Preneu i beveu-ne tots: aquest és el calze de la meua sang, que serà **vessada** per vosaltres i per tots els homes en remissió dels pecats".

L'endemà ho comprendrien una mica més. Jesús moria clavat a la creu. Aquesta mort, aquest sacrifici, Jesús l'havia anticipat la nit abans sacramentalment, convertint el pa i el vi en el seu Cos i Sang, per a ser el nostre aliment.

Sacrifici -amor de Jesús- que es perpetua a través dels segles en l'Eucaristia.

Susana Villalba Ruiz
Anna Maria Esteban Terrado
Ana-Cristina Boren Ruiz
Joana Boren Ruiz
Ramon Boren Ruiz
Felipe Tortosa Espada
Liza-Noemí Martínez García
Angel del Egido Mialdea
Montserrat Planes Masana

Olga Almenara Holgado

Quasi tots aquests nois i noies, que relacionem, han rebut el sagrament de la Confirmació aquest any, que ha estat també l'any del seu matrimoni. Van comprendre la necessitat d'aquest sagrament, mentre es preparaven per al matrimoni; i el van demanar molt conscientment.

Des d'aquí us diem: per molts anys! Que sigueu sempre coherents amb la vostra fe.

Confirmacions 1998

La Confirmació ens omple de la llum i de la força de l'Esperit Sant, l'Esperit de Déu, i ens fa testimonis de Jesús arreu del món.

Ens cal, a tots, la llum de l'Esperit per caminar enmig d'un món en tenebres, que fàcilment perd el nord i capgira els autèntics valors.

I ens cal la força de l'Esperit. També a tots. Al jovent, que sovint és víctima de la fal·làcia i enganys del món. Als esposos, per a mantenir-se sempre fidels. Als pares de família, per ser "forts i suaus" en l'educació i passar sempre al davant amb l'exemple. A tots, a tots ens cal la força de l'Esperit.

El sagrament de la Confirmació és d'una importància excepcional. Podríem dir que és el sagrament de la valentia, de la fortalesa, de la fidelitat, de la constància, de la fe, de l'amor... fins al martiri, si cal.

Celebrades al Carme i als Pares Franciscans

Juan Arenas Escalona	amb Núria Vicens González
Alberto Baró Ribes	amb Carmen Pilar Argiles Pallarés
Jordi Bitria Filló	amb M ^a . Carmen Cerezo Lucas
Amado Boneta Martí	amb M ^a . Carmen Badia Saurina
Juan Carlos Burgués Capablo	amb Montserrat Fernández Ledesma
Vicente Compans Mateos	amb M ^a . Olona García Calvo Terradell
Jorge Cordero Mera	amb Sonia Masot Rubio
Àngel del Egidio Mialdea	amb Montserrat Planes Massana
Fernando Carlos Escolà Casanova	amb Esther Moreno Bosch
Miguel Espinosa González	amb Blanca Miñano Masip
José Javier Esquinas Alcainas	amb Sara Isabel Sampedro Escuer
Antonio Farrán Punzano	amb Yolanda Pascual Rosell
Miguel Àngel Fernández Lozano	amb Antonia Díaz Ledesma
Jaume Gabarro Arbós	amb Cristina García Fernández
Marc Llobera Vilamajó	amb Núria Visa Oró
Miguel Márquez del Río	amb Martha Nancy Hernández Cuervo
Santiago Mayoral Barniol	amb Olga Josefa Ganau Planella
Jose Ramon Morancho Domingo	amb Montserrat Ortència Millàs Vega
Jordi Morell Viñes	amb Immaculada Llovet Piró
Fco. Javier Palau Arroyo	amb Yolanda Muñoz Ros
Ridouane Arouchi	amb Nieves García Guerrero
Frederic Sánchez del Moral	amb Cristina Hidalgo Castro
Àngel Ramón Vidal Malagarriga	amb Ester Ribes Moreno
Juan Carlos Villa Rodríguez	amb Ana Isabel de Arcos Gómez

Nuvis de la parròquia que s'han casat a altres llocs

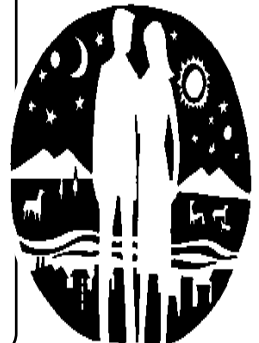
Rafael Santiago Villén	amb Lourdes Gutiérrez Mena
Guillermo Manuel Delgado i Aroles	amb Maria del Pino Cerro Caso
José Ignacio Steiro	amb Mercedes Abad Casero
Miguel Àngel Ezquerra Ruiz	amb Francisca Rodríguez Gallardo
Antonio Hilario Vidal	amb María Angeles Grúas Bardina
José Barahona Viñes	amb Sachiyo Obayashi
David Gómez Moreno	amb Salud Cabrera Boixadera
Fernando José Puras Jordi	amb Maria del Carme Jiménez Félix
Javier Garzón Palacios	amb Montserrat Pamias Massana
José Ramon Segura Oronich	amb Maria Hidalgo Caselles
Jaume Oms Gabà	amb Rosa Maria Font Altés
Antonio Torres Ciutat	amb Ana Maria González Rosselló
Martín Pociello Ibáñez	amb Lourdes Suils Mochales
Manuel Miquel Farrús	amb Cristina Immac. Mestre Gorné
Ismael Migosá Díaz	amb Juana María Martínez Serrano
Sergio Sarrate Malo	amb Maria Lluïsa Carrillo Medina
José R. Franch Fuentes	amb Montserrat Guiu Sáez
Fernando Esteve Puyuelo	amb Maria José Blanco Coll
José Javier Suárez Guixé	amb Cecília Pérez Gorné
Marcel Falcó Vallés	amb Laura Artero Torrente
Darío Alonso Arias	amb Maria Teresa Gaya Ferré
F.Xavier Buscallà Anglerill	amb Maria del Carme Castelló Estany
German Ramon Baviera Granell	amb Aránzazu Núria Matilla Toledo
Jesús Camacho Fernández	amb Begoña Fuentes Solé
Oscar Escabias Craviotto	amb Mònica Riera Marijuan
Joaquím Soler Riau	amb Sílvia Pallàs Satué
Víctor Manuel Guardia Oliván	amb Maria Teresa Gutiérrez Sánchez

**Bodes
1998**

A tots us
desitgem tota
una vida de
fidelitat i de
felicitat.

I no oblideu
que l'amor és
etern: comença
aquí i
traspassa les
fronteres de
l'eternitat.

Perquè Déu és
amor.

Defuncions 1998

No ho oblidem. Hem estat creats per al cel. Som ciutadans del cel. Allí està la nostra pàtria. Allí ens espera el nostre Pare. Aquesta fe, aquesta esperança donarà sentit a la nostra vida, ens donarà pau en les dificultats. Ens donarà consol en la separació "temporal" dels nostres familiars.

Rosa Alsinet Farrà
M^a. Àngeles Belinchón Gallego
Patrocinio Chocano Martín
Ramona Cluet Domingo
Luisa Espín Mayoral
Carmen Figueres Buvé
Teresa Garsavall Farré
Dolores Gómez Moreno
Maria Cristina Grau Rodríguez
Àngela Hijarrubia Hijarrubia
Francisca Ibars Solé
María del Carmen Losada Buiria
Rosa Ribes Masana
Maria Mitjana Ribó
María Montesinos Gijón
Ramona Oriol Boira
Isabel Pérez Bustamante
Maria Plana Burgués
Maria Cruz Pujol de Villalonga
Joaquina Quinquillà Castellnou
Carmen Roure Escuer
María Dolores Rubio Giró
Maria Sesplugues Escalé
María Cruz Solá Martínez
Maria Solé Rue
Teresa Valls Plana
Joana Maria Vila Borràs
Dolores Zuriguel Val
Francisca Arqués Vallverdú
Cecilio Barba Rodríguez
Jose María Berenguer Fortuny
Manuel Bonjoch Terés

José Bosch Minguella
Manuel Calpe Fortuny
Pablo Cano Córdoba
Sebastián Cortés Grados
Benito Farrán Jové
Jerónimo Ferrer Quintilla
Eutiquio García Seijas
Jose Gil Ortega
Manuel González Lucas
Ramon Grau Mazarico
Emilio Justo Torres
Rosendo Marqués Solé
Blas Matías Pujol
Pedro Maestre Ibor
Francisco Monsó Vergés
Josep Miret Ayuso
Isidre Palau Saludes
Francisco Ribé Solanes
Enrique Ricart Barbero
Estanislao Sabaté Gómez
Antonio Juan Sánchez Martínez
José Sarrate Nevot
Francisco Tera Garrofé
Francisco Mestres Valera
Luisa Siscart Capdevila
Mercedes Gorostegui Vallés
Rosa Bonell Berenguer
Angel Torreguitart Mauri
María Mercedes Samper López
Manuel Miranda Rivera
Soledad Simón Solans

Comptes de la parròquia - 1998

INGRESSOS

Romanent any anterior.....	1.014.694
Per serveis parroquials	702.525
Quotes col.laboradors	1.050.200
Col.lectes dominicals	2.261.466
Donatius i bústies.....	2.855.897
Donatius especials per a les obres	1.286.300
De l'Ajuntament de Lleida per a les obres	2.000.000
Donatiu Diputació Provincial	1.000.000
Donatius novena Carme	197.713
Col.lectes especials a entregar	1.917.132
Interessos bancaris	12.914
Diversos	36.000
Total ingressos	14.334.841

DESPESES

Articles per al culte i comb. calefacció	734.624
Reparacions i conservació	1.203.104
Assegurances	30.406
Aigua, gas, electricitat.....	627.976
Material oficina.....	22.626
Telèfon i correspondència	120.534
Activitats pastorals	597.667
Activitats assistencials: càritas, etc.....	60.000
Retribucions a sacerdots.....	601.000
Altres retribucions, neteja, etc.....	459.750
Seguretat Social.....	69.478
Despeses financeres.....	19.536
Col'lectes especials a entregar.....	1.917.132
Béns inventariables.....	17.000
Tributs i altres	5.100
Amortització préstecs particulars obres	4.335.600
Total despeses	10.821.533
Existències a 31 de desembre de 1998....	3.513.308

Consell d'Economia

Relació de Col'lectes especials entregades als seus fins:

Càritas	398.784
Sta. Infància	132.000
Mans Unides ...	186.000
Seminari	159.443
Domund.....	337.025
Germanor	425.500
Clergat Indíg....	109.500
Pro Sant Pare..	63.000
Divendres Sant	31.000
Pro Cuba	74.880
Total	1.917.132

Gràcies a tots en nom d'aquestes entitats beneficiades.

Vegeu comentaris a l'altra pàgina

Comentaris als comptes de la parròquia

Gràcies als donatius de l'Ajuntament i Diputació, i gràcies a les aportacions de tothom, es van poder retornar els 4.335.600 ptes. que alguns particulars ens havien deixat per al pagament de les obres. Diners que ens havien deixat per alguns anys i que vam poder retornar abans del termini d'un any.

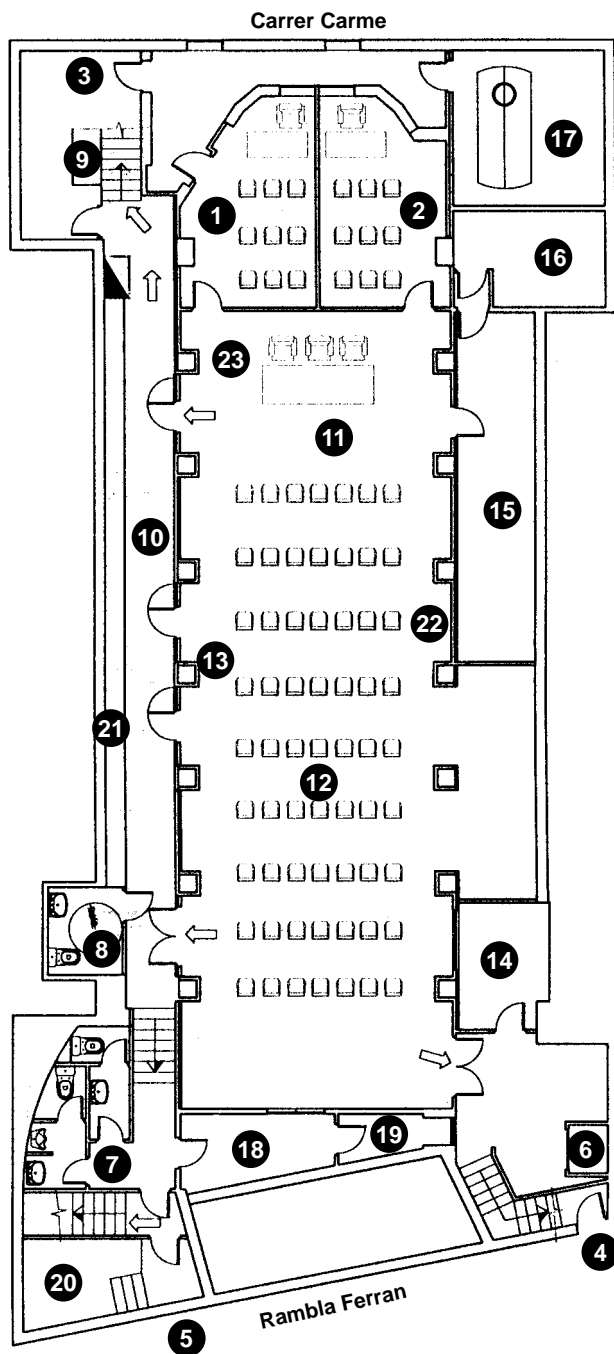
Com podeu veure, les col·lectes de Càritas, Domund, Germanor i altres que s'entreguen a les seves finalitats específiques han superat molt les de l'any anterior. Això té un mèrit especial. Vol dir, que tot i tenint necessitats -grans- a la nostra casa, a la nostra església parroquial, heu sabut pensar en els altres germans de prop i de lluny. Gràcies en nom de tots ells.

Aquest any 98 no hem realitzat obres especials, solament les de conservació i manteniment. És per això que hem acabat l'any amb unes existències considerables -com podeu observar en la pàgina anterior-. Aquestes existències ens han permès començar -merament començar- l'arranjament del soterrani. Ja fa temps que ho estàvem estudiant amb el Consell d'Economia de la parròquia. Vèiem la urgència d'habilitar altra vegada aquest espai -el soterrani- que tant ha significat en la història de la parròquia del Carme i on s'hi va trobar bé tanta joventut en els seus temps. Molts d'aquests joves -ara ja persones madures- ens heu anat animant per a aquesta obra. Obra, que en aquests moments, està ja gairebé a punt d'inaugurar-se. En la pàgina següent presentem un planell de la distribució de la sala, que tots esteu convidats a visitar. Oportunament us farem conèixer el dia i detalls de la inauguració.

En el marc d'aquestes obres del soterrani, tenim també la satisfacció de poder oferir -al final tot arriba- la possibilitat d'accés a l'església i al soterrani per a totes les persones discapacitades o que tenen dificultat d'accés pels motius que siguin. Era aquesta una "assignatura pendent", la solució de la qual havíem promès en diverses ocasions, sense trobar fins ara la solució tècnica del problema. El "cor" ja el teníem obert a aquestes persones; ara ha arribat el moment d'obrir-los també les "portes". Ens en felicitem.

Quines han estat les despeses i com es finançaran totes aquestes obres? També ho expressem de forma esquemàtica, en una altra pàgina d'aquesta revista.

DISTRIBUCIÓ DEL SOTERRANI

1. Sala de catequesi
2. Sala de catequesi
3. Entrada porta Carrer Carme.
4. Entrada porta petita Ferran.
5. Entrada porta "escoles" Ferran.
6. Situació ascensor discapacitats.
7. Secció de lavabos.
8. Lavabo per a discapacitats
9. Lavabo catequesi
10. Passadís accés a totes les sales.
11. Sala gran conferències.
12. Sala gran jocs.
13. Envà per unir les dues sales.
14. Saleta despatx
15. Magatzem de cadires i jocs
16. Sala màquina calefacció
17. Sala dipòsit fuel-oil
18. Guarda-roba
19. Saleta neteja
20. Pou i bombes
21. Passadissos extracció aire
22. Radiadors calefacció
23. Espai per a escenari mòbil

Obres al soterrani del Carme, cost i finançament de les mateixes

1. El que estem fent

L'arranjament del soterrani, que aquests dies s'està realitzant -i gairebé acabant- ha exigint un seguit d'actuacions per tal d'adaptar-lo a les necessitats i a les normes legals. Actuacions que, ni que sigui breument, expressem aquí:

Aïllament d'humitats. Problema principal i la causa del deteriorament del soterrani. En gran part, les humitats no es poden suprimir. Però hem lograt aïllar-les i conduir-les.

Remodelament de la sala. Queda indicat gràficament en pàgines anteriors. Hem suprimit l'escenari -font important d'humitats- per convertir-lo en dues sales de catequesi.

Normalització de la sala de caldera de calefacció i dipòsit de fuel-oil. S'ha adaptat a les noves normes d'Indústria.

Rebaixament del sostre. Per sobre hi aniran les conduccions elèctriques, de so, i el sistema de ventilació del local.

Nova instal·lació elèctrica. Estava totalment desfasada.

Calefacció del local. A base de radiadors d'aigua, utilitzant una sortida, ja prevista de fa temps, de la caldera de calefacció per l'església.

Alicatat del sòcol. A una altura de 1'20 m. Molt convenient per la conservació d'un local de múltiple utilització.

Nou terra de gres. També es feia necessari per l'estat del terra actual.

Ascensor per discapacitats. Una de les obres més costoses, però que fem amb més il·lusió. Ascensor que permetrà als discapacitats pujar a l'església i baixar al soterrani.

Seccions de serveis. En tres llocs diferents del local. Un per discapacitats.

2. Cost de les obres

El cost de les obres està previst en
16.000.000 de pessetes.

3. Finançament

Posem aquí els capítols a tenir en compte.

1. Romanent de l'any passat.
2. Col·lectes dominicals.
3. Donatius especials per a les obres.
4. Subscriptors habituals.
5. Subvencions d'Institucions.
6. Préstecs sense interès.
7. Pòlissa de crèdit.

Confiem que els feligresos sabreu apreciar l'obra realitzada, que és de gran importància per a la tasca apostòlica de la parròquia.

Esperem que redoblareu la generositat en les **col·lectes** dominicals, en la **subscripció** habitual i en els vostres **donatius**.

Fa dos anys, ens van fer molt bon servei els vostres **préstecs sense interès**. Els qui vulgueu, podeu tornar a emprar aquest medi de contribuir al finançament de l'obra.

I també confiem que les **Institucions** locals, provincials i autonòmiques sabran valorar la labor social que per al barri suposa l'adequació d'aquest local i contribuïran generosament a tota l'obra esmentada.

Formació d'adults

Els cristians, tots, hem de sensibilitzar-nos de la importància que té la formació, per tal de poder assumir les nostres responsabilitats, com a militants en la vida de l'Església.

Especialment en el nostre temps, en què hem de superar la ruptura entre fe i vida, entre evangeli i cultura.

Hem d'emprendre un procés de formació integral, a fi de ser i viure allò que confessem i celebrem, i anunciar allò que vivim i esperem.

És urgent la formació per créixer i madurar en la fe i donar fruits; formació que ens ajudarà a configurar-nos amb el Crist, i, amb ell, i guiats per l'Esperit, complir la voluntat del Pare.

Cada dilluns, a 1/4 de nou del vespre ens reunim els adults per formar-nos i revisar les nostres actuacions, d'acord amb l'experiència i orientacions del Magisteri de l'Església.

Tots hi sou convidats.

Aquest curs estem tractant un tema molt important, juntament amb altres grups de la diòcesi: és la **formació d'un laïcat cristianament adult**. Molt breument n'expossem aquí les idees principals:

Tot començà en el baptisme. Aquell dia vàrem rebre una llavor divina: fills de Déu. Cal desenvolupar-la, créixer com a fills, fins a ser "adults en la fe", fins a ser "com Crist".

Som **sacerdots** com Crist. Tots els cristians participem del seu sacerdoci. Com ell, i juntament amb ell, oferim a Déu Pare, per l'Esperit, la nostra vida, les nostres realitats, inquietuds i alegries, el nostre treball, família, relacions socials..., tot ho consagrem i oferim al Pare.

Som **profetes**. També com Crist. Amb paraules i fets hem de donar testimoni de la fe que tenim i celebrem. Anunciar l'Evangeli. I no tenir por de denunciar -quan calgui- les situacions injustes que contradiuen la dignitat de la persona.

Som **reis**, a la manera del Crist. Participem de la seva reialesa. Reialesa que hem d'anar conquerint, no deixant-nos esclavitzar per les nostres passions, adquirint el domini sobre nosaltres mateixos, i donant a totes les coses només el valor que tenen, sabent que l'únic valor absolut és Déu, la seva voluntat, els valors de l'Evangeli, pels quals val la pena donar la vida, com el Crist.

Som **cricats a la santedat**. Santedat que no és altra cosa que la nostra configuració amb Crist, de manera que els nostres criteris, pensaments, paraules i actuacions tinguin la mateixa orientació i norma que els de Crist.

Els laics i laiques tenim una tasca específica en la missió evangelitzadora de l'Església, que només a través de nosaltres pot arribar a tots els ambients on ha de donar també testimoni de l'Evangeli. I tenim també una tasca específica en la vida de l'Església. Som Església. Són nostres les seves celebracions, les seves activitats, la seva caritat, la seva vida.

Un laïcat organitzat. Cal que els laics ens organitzem, ens unim, perquè la nostra tasca sigui més eficaç, més potent, i arribi arreu del món. Cal reorganitzar l'Acció Catòlica.

Pamets de cel

El Carme era l'església del barri nord-oriental de Lleida. Nasqué com a parròquia el 1815, després que el vell i bell temple de Santa Maria Magdalena resultés malmès quan l'explosió del polvorí de la Suda durant la guerra del Francès. La demarcació parroquial era llavors un triangle amb el vèrtex a la plaça del Crucifici -actual Diputació- que tenia per laterals els carrers de la Parra i del Carme, i per base l'actual carrer Democràcia.

Passà el temps, Lleida es féu gran, nous vials vingueren a la vida, i nasqué la Rambla de Ferran i el barri de l'estació. Quan això esdevingué, la demarcació parroquial resultà afectada. El barri de la Magdalena era només una part d'ella, mentre la Rambla vertebrava el nou eixample ciutadà.

Fou llavors també que es veié la necessitat d'engrandir el temple del Carme i obrir-lo fins Ferran. No era gens fàcil. L'església no hi arribava. Entre ella i la Rambla hi havia una faixa de terra de cinc mil pams que no eren de la parròquia. Calia comprar-los. Com?

Fou el 1924 que el seu propietari els posà a la venda. En demanava cinc pessetes el pam. Fou llavors que la parròquia es proposà comprar-los i tirar endavant l'il·lusionat projecte, tingut per més d'un com una quimera. Aleshores es féu la gran crida i que nasqueren els que s'anomenaren "pamets de cel", nom que els donà la saviesa popular, tot i que mai la parròquia emprà aquest mot. Fou el resultat de la felicitat coincidència de l'afany del rector, Mossèn Franch i del zel apostòlic del beneficiat Mossèn Fàbrega.

"Con cinco mil devotos que le regalaran a la Virgen un solo palmo de terreno, nuestro problema apremiante quedaría resuelto". "No quieras pasar sin tener un palmo de terreno tuyo en la iglesia del Carmen, que señoreará mañana, en monumental fachada, la Rambla de Fernando". "Quien pueda regalar un palmo de terreno por cinco pesetas, que lo compre para la Virgen del Carmen, y el que ni uno ni medio pueda que haga con sus oraciones presión poderosa a la Virgen del Santo Escapulario".

La crida feta pública el 27 de febrer de 1924, tingué èxit. Hom l'acollí amb simpatia i complaença. Fou una campanya veritablement popular. Tothom s'hi féu. Molts feren la seva aportació, tant si eren feligresos de la parròquia com devots de la Verge fora d'ella. Molts també en compraren més d'un, ben conscients, però, que no compraven pamets de cel, sinó que feien ofrena a la Verge de la seva aportació per tal de tirar endavant el projecte. El que és cert és que es va saber desvetllar la il·lusió en oferir una proposta que exigia una àmplia participació i que només podia fer-se realitat amb una anuència de moltes voluntats.

l passà que aviat es completaren els cinc mil pams i la parròquia pogué comprar la parcel·la i dur a terme el somni de reformar, eixamplar i obrir el temple vers Ferran.

El projecte, fet el 1931 per l'arquitecte Josep Florensa i Ollé, no contemplava l'enderroc de l'església. En el solar de la faixa es bastiria la casa parroquial i la nova façana. El temple acreixeria així la seva cabuda en un terç i, mantenint el nivell i l'entrada del carrer del Carme, a nivell de Ferran es bastiria un gran baptisteri central i dues escalinates d'accés a l'església a un i altre costat; tot amb una gran façana d'auster estil modernista, que donaria unitat al projecte.

Les obres començaren tot seguit. El contractista Josep Argilés i Bifet, un parroquià de debò, treballà bé i de pressa. Es féu la rectoria, es bastí una de les escales d'accés i es plantaren les columnes del baptisteri. No hi hagué temps per a res més. El juliol de 1936 esclatà la guerra civil i no es pogué continuar. Fou una llàstima. Hem vist el projecte i podem afirmar que el Carme hagués estat un orgull per a la ciutat.

Romà Sol i Carme Torres

És un resum d'un capítol del llibre **"La parròquia de Nostra Sra. del Carme de Lleida"**, que acaba de ser editat. Els seus autors són els esposos Romà Sol i Carme Torres. L'esquema d'aquest llibre d'història de la parròquia va ser premiat al Certamen de l'Acadèmia Mariana de l'any 1997. Ara tots podem disposar ja del llibre complet. Es pot adquirir a les llibreries de la Ciutat de Lleida i també a la parròquia del Carme.

MIJAC CARME

20
ANYS
1979 - 1999
mijac

Aquest any estem de celebració, i celebrem **20 anys**.

20 anys en els quals han passat molta gent, gent que va iniciar el camí quan encara no es deia MIJAC i era l'esplai de la Parròquia del Carme, on juntament amb esplais d'altres parròquies que portaven un funcionament i plantejaments similars es van plantejar el fet de relacionar-se i començar a engendrar el que avui és un moviment extens per la diòcesi de Lleida i a nivell Catalano-Balear.

Per aquest motiu **ho celebrarem amb una festa** que es farà el **dissabte 10 d'abril**, a la parròquia dels magraners on celebrarem una eucaristia, i després una festa al pavelló municipal del magraners. A partir del **16 al 28 d'abril** es farà una exposició a la biblioteca pública sobre el MIJAC i els seus 20 anys i el **24 d'abril** farem l'aplec de nens als camps Elisis on el matí es trobaran els nens del MIJAC i a la tarda tots els nens d'altres moviments, centres d'esplai i entitats que estiguin amb nens per compartir-ho amb tots.

Per aquest motiu si has estat animador al carme i **vols participar de la festa** que es farà el dissabte 10 d'abril, fes-nos arribar la teva adreça i rebràs tota la informació necessària.

Coses que hem fet:

- Aquest estiu hem estat de **colònies a MOLINOS**.
- Al desembre vam fer una excursió a Balaguer per **portar el pessebre**.
- Hem fet una **recollida de diners** per ajudar als que van patir l'Huracà Mitj. Es van recollir **40.000 pts**, que les vam entregar al Comité Oscar Romero, que tenen projectes d'ajuda i desenvolupament en aquelles terres.
- Hem participat a **la rua del carnestoltes** juntament amb dos centres més, secà i balàfia.

Els nens van escollir un lema a nivell català:

LA SOLIDARITAT NI ES COMPRA NI ES VEN:
S'ACONSEGUEIX

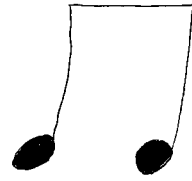
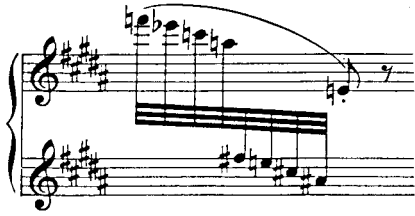
i els nens de Lleida van escollir una campanya:

TOTS SOM IGUALS
que portaran a terme durant els anys 1999-2000,
on totes les activitats ho tenen present.

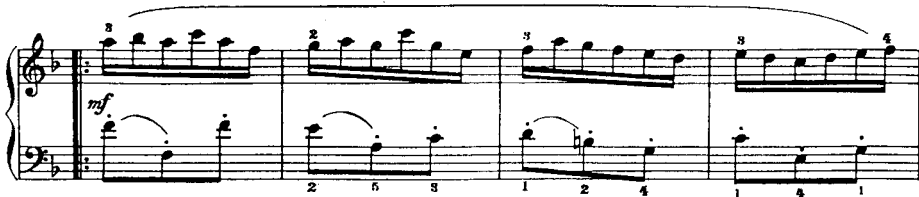
Aquest estiu
anirem de colònies a
SANTA MARIA DE MEIA
del 2 al 13 d'agost

Si tens de 8 a 13 anys, ens trobem tots els dissabtes de 4'30 a 6'30 de la tarda, a la Parròquia del Carme.

Sabíes que la teva parròquia té una coral?

Doncs sí, aquí estem!!

Som un grupet de 18 persones que ens agrada molt cantar, per això ens reunim cada dijous de vuit i quart a nou i quart. Allí cantem, riem i ens ho passem bé tots plegats.

Si vas anar a la Missa del Gall, ja deus saber que, aquell dia la Coral es va estrenar. Va ser un èxit!!!!!!!

Si a tu també t'agrada cantar, per què no t'animes?

T'ESPEREM !!!

Grup de Càritas parroquial

Un punt de reflexió

Se sol dir que “els diners no fan la felicitat, però que resolen molts problemes”. Malauradament, això es diu com una excusa realista per justificar l'acumulació de riquesa. Però aquesta conseqüència no és lògica. Seria més raonable concloure: *quedem-nos els diners que resolen els veritables problemes (de salut, d'educació...) i desprenguem-nos de tots aquests diners que no ens donaran la felicitat i podrien resoldre molts problemes d'altres*: Hauríem d'entendre que tota aquesta riquesa ja no ens dóna la felicitat, pertany a aquests altres i no a nosaltres i que per tant, com a cristians, estem obligats a tornar-los-la.

Un nou projecte: el servei de reforç escolar

El servei d'acolliment a famílies amb problemes i mancances ha detectat nens i nenes que necessiten un reforç escolar en els seus estudis. Aquesta ajuda no se la poden donar a casa seva per molts motius: econòmics, problemes familiars, etc. Càritas parroquial s'ha proposat com a objectiu pel proper any escolar posar en marxa un **servei de reforç escolar** per aquests nens i nenes. Seran atesos per un grup de monitors durant tres dies a la setmana 1h diària en els locals de la parròquia.

Què ens falta:

Per poder començar aquest servei és necessari **un cap de monitors**. És aquell que dirigeix i capacita el grup de monitors. Hauria de ser una persona preparada professionalment (un mestre, estudiant avançat de magisteri, etc.) que doni suport als monitors, s'encarregui de contactar amb els professors dels nens i d'acord amb ells elabori un pla de reforç personalitzat per a cada nen. El temps de dedicació podria ser 2 o 3 hores setmanals. Si vostè creu que respon a aquest perfil i s'hi pot dedicar li agrairé que es posi en contacte amb el coordinador de Càritas trucant al telèfon 973-267579.

Memòria econòmica de 1998

INGRESSOS

Romanent de l'any anterior	89.651	
De col·lectes o activitats pròpies	68.000	
De Càritas Diocesana	150.000	
Donatius.....	87.000	394.851

DESPESES

Programa d'acollida	274.433	
Altres despeses	2.840	-277.273
Romanent per a l'any vinent.....		177.578

Floreta Franciscana: Sant Salvador d'Horta

Els frares Franciscans som a la Parròquia del Carme des de 1910. Residien al número 27 de la Rambla Ferran, on van obrir una petita capella dedicada a sant Antoni, fins que l'any 1920, es va inaugurar el nou convent al carrer Vila Antònia.

Voldria avui, fer memòria d'un franciscà senzill i sant: Salvador d'Horta, ja que aquest any de 1999 celebrem el 60 aniversari en què fou proclamat patró dels franciscans de Catalunya. Nosaltres recor-

dant aquest fet beneirem una Imatge del sant que es podrà venerar en la nostra Església.

Qui és sant Salvador? És un franciscà nascut a santa Coloma de Farners, però que anomenem d'Horta degut al temps i als miracles que allí va obrar. Era, ens diuen les Cròniques, senzill, amable, treballador i molt devot de la Mare de Déu, era un contemplatiu i a l'ensem un apòstol de la caritat cristiana. Espigolant la vida de Fra Salvador he trobat aquesta FLORETA, que transcriu per la seva humanitat i senzillesa.

Trobant-se Fra Salvador al convent de Lleida, s'esdevingué un fet que ens diu com era el nostre sant: un home plenament unit a Déu precisament perquè sabia estar molt a prop dels germans.

"Acabava de prendre el grau de doctor en lleis a l'Universitat de Lleida un jove anomenat Joan Ornós, de Girona. Abans de retornar a casa seva volgué recomanar-se a les oracions de Fra Salvador. Aquest li digué: Ves-te'n en bon hora fill; i siguis sempre devot de la Verge Maria que t'afavorirà; i recorda't, quan arribis a Girona i passis per la Plaça de les Cols, d'aixecar els ulls i mirar les finestres; en una hi veuràs una noia vestida de color gris. Aquella serà la teva muller.

Admirat el jove doctor, emprengué el viatge; en arribar a la ciutat començà a mirar les finestres de la plaça, les quals precisament estaven aquell dia ben tancades per la tramuntana que bufava. De moment ell cregué haver estat objecte d'una broma de Fra Salvador, però de sobte sentí que s'obria amb fressa una finestra i aparegué una noia vestida de color gris que gentilment li tornà la salutació que li féu.

Era la filla d'un ric mercader, anomenat Narcís Terra. Al cap d'un temps, després d'unes relacions curtes, es va celebrar el matrimoni, complint-se la predicció de Fra Salvador, framenor del convent de Lleida". Així de bonica i senzilla és la narració.

No faig cap comentari, només poso la cloenda, acomodada al nostre cas, dels capítols de les Floretes de sant Francesc. "A lloança de Crist i del seu servidor Fra Salvador. Amén."

Fra Francesc Vilà,
Franciscà

Recordança d'un amic

Jesús, ple dels goigs de l'Esperit Sant, exclamà: "Us dono gràcies, Pare, perquè aquests misteris del Regne els heu amagat als savis i entesos d'aquest món i els heu revelat a la gent senzilla. Sí, Pare, així us ha plagut a vós" (Sant Joan).

Molts de nosaltres, gairebé tots, vam tenir l'ocasió de conèixer Manolo, el "sagristà". Havia viscut cinc anys entre nosaltres, vetllant per l'església, escombrant, recollint del terra qualsevol deixalla, i sobretot, el recorden les padrines, quan les ajudava a pujar l'escala de Ferran o del Carme... El recordem tots, amb el cigar a la boca, (que el tirava quan veia el mossèn). Alguns el recordem quan entrava a l'església i, pensant que ningú el mirava, feia el senyal de la creu, amb la serietat d'un soldat, o quan resava, agenollat al cambril davant la Mare de Déu del Carme, abans d'anar-se a visitar. Recordem la seva disponibilitat, el seu esperit de sacrifici, el seu somriure un xic maliciós. El recordem, amb goig i enyorança, com es recorda un amic. Estimava i es feia estimar.

El recorden també -lògicament- els amos i dependents dels bars del voltant de la parròquia. Manolo era un client assidu. No va tenir temps de desfer-se'n del tot, ni que sabia que això el perjudicava. Però era un client amic. I així el consideraven. I així ho van demostrar en la seva malaltia i en el seu enterrament.

Ens va deixar el 27 d'agost del 98. L'endemà, l'enterrament va ser un acte d'homenatge de la parròquia al seu estimat sagristà. La parròquia era la seva família. La Verge del Carme, la seva Mare. Ara esperem que des del cel vetlli per nosaltres, per la parròquia i per la seva gent.

Reflexions entorn de la seva vida i la seva mort

En el cor de cada una de les persones s'hi amaga un "nen", que, si se sent estimat, es capaç de donar tota classe de bons fruits. Si se sent estimat, es capaç de regeneració... Tant de bo tothom se sentís estimat. Només això, i canviaria la faç del món.

Som limitats. En el nostre cor conviuen els defectes i les virtuts. Doncs bé, hi ha una actitud, que fa que els defectes perdin relleu i no facin tant mal, mentre fa que les virtuts apareguin més vives. Aquesta actitud és la senzillesa. No era una actitud de Manolo?

Déu és compassiu i benigne. No jutja per les aparences. Veu el que hi ha en el nostre cor. Sap que som dèbils, més que maliciosos. Per això Déu sempre perdona, sempre confia, sempre espera de nosaltres. Aquesta confiança -a tota prova- de Déu en nosaltres és el que fonamenta la nostra confiança total en Déu. Si aprenguéssim nosaltres a confiar en les persones...!

Vida Creixent és un dels grups de la parròquia. Són persones grans i al mateix temps “grans” persones, que comprenen que encara és temps de formar-se i d’ajudar: tasques que no acaben mai. En honor d’ells publiquem aquestes benaurances:

Les Benaurances de l’ancià

Benaurats els qui em miren amb simpatia.

Benaurats els qui comprenen el meu lent caminar.

Benaurats els qui parlen amb veu alta per minimitzar la meva sordera.

Benaurats els qui estrenyen la meva mà tremolosa.

Benaurats els qui s’interessens per la meva llunyana joventut.

Benaurats els qui no es cansen d’escoltar les històries que repeteixo amb freqüència.

Benaurats els qui em regalen part del seu temps.

Benaurats els qui es recorden de la meva soletat.

Benaurats els qui m’acompanyen en el sofriment.

Benaurats els qui alegren els darrers dies de la meva vida.

Benaurats els qui no tenen por de parlar-me de Déu.

Benaurats els qui m’acompanyen al moment del traspàs.

El grup d’**Atenció als Malalts**, un altre grup de la parròquia, vetlla pels malalts, per les persones que no poden sortir de casa, perquè se sentin acollides i valorades per la parròquia. De vegades en les seves reunions, preguen així:

Pregària

Senyor, ja que som do teu i constantment rebem la teva gràcia, et demanem que sapiguem fer de nosaltres un do per als demés, principalment els nostres malalts.

Inspira’ns la resposta adequada als malalts que es desesperen i fes que comprenguin el valor del seu sofriment, si l’ofereixen per la conversió dels homes i la pau del món.

Ajuda’ns a organitzar millor el nostre temps per poder-ne donar una part als que ens necessiten.

Fes que sapiguem defensar el malalt més pobre i marginat de la societat. I que, quan calgui, sapiguem orientar els que sofreixen cap a la persona que més els pugui ajudar.

Que sapiguem comprendre, acollir i ajudar les famílies dels malalts crònics.

Senyor, ajuda’ns, en definitiva, a desvetllar en nosaltres el teu amor i poder-lo encomanar als altres.

Tot això t’ho demanem invocant la intercessió de la teva Mare i Mare nostra, Maria, salut dels malalts.

Excursions

Ha nascut un grup a la parròquia, que ens preocupem de programar algunes excursions o sortides per tal de fomentar l'esperit de família entre tots els veïns del barri.

El dia 7 de febrer, diumenge per la tarda, ens ho vam passar molt bé. Un autocar gran, amb 68 persones, vam anar al Vendrell, per veure l'espectacle meravellós dels "Pastorets del Vendrell": dramatisme, poesia, humor, tendresa, contemplació... Vam aprendre, ens vam conèixer, vam fruit... Una tarda inoblidable.

Tenim pensades algunes altres sortides. Ja us ho farem saber a la parròquia. Ara us n'avancem duess, més completes, encara que més llunyanes en el temps, però que ens deixaran un record molt viu. Preneu nota:

Lourdes - 99

en dos dies

Dies: 11 i 12 de setembre 1999 (dissabte-diumenge)

Sortida de Lleida 6 matí del dia 11

Tornada a Lleida: 10 nit del dia 12

Preu per persona: Al voltant de les 11.000 ptes. Més endavant confirmarem el preu. Inclou viatge en autocar i un dia de pensió a Lourdes. El dinar del primer dia ens l'hem d'emportar cadascú.

Inscripció a

Montse Ges Tel. 973-222577

Teresa Camps Tel. 973-232033

Pilar Puy Tel. 973-204579

Termini d'inscripció: fins al dia 25 d'agost 1999.

Però, si abans s'omple l'autocar, les noves places només s'acceptaran condicionalment.

Roma - 2000

Cap a Roma va la nostra mirada. Hi anirem l'any 2000 -l'any que ve-. Per celebrar-hi el Gran Jubileu del començament del tercer mil·lenni del naixement de Jesús.

No podem encara donar detalls de dies, ruta, preus. Però podem avançar que la peregrinació la farem en autocar, que pot durar 8 ó 9 dies i que el preu aproximat pot ser de l'ordre de 90.000 ptes.

Pensem passar per Niza, Milan, Venècia, Asís, Padua, **Roma**, Pisa i Florència. Us hi animeu? Comenceu estalviant algun dineret, que la cosa va de veritat.

Més endavant us donarem dades exactes.

Relació de Mossens que han servit la Parròquia del Carme a partir de l'any 1939

Nom i cognom	39	1945	1950	1955	1960	1965	1970	1975	1980	1985	1990	1995	2000
Manel Arnés	■	■	■	■									
Herman Miret	■												
Josep Giné	■	■											
Lorenzo Hidalgo		■	■										
Franc. Cabestany		■	■										
Ramon Barrufet			■	■									
Ramon Torres			■	■	■	■	■	■	■	■			
Salvador Roigé				■									
Lluís Aniz													
Josep M ^a Quintillà				■	■								
Francisco Castellón				■									
Antonio Rubiella					■								
Lorenzo Vicente						■							
Lázaro Puértolas						■							
J. M ^a Gardenyes				■	■								
Josep Traguany				■									
Modesto Soler					■	■							
Isidro Berenguer					■	■							
Jordi Piñol						■							
Rosendo Sorando						■							
Joaquim Mesalles							■						
José Pàmies							■	■	■	■	■		
Jaume Montaña								■	■	■	■		
Josep Montané							■	■					
Manuel Ferrer								■					
Josep Llanas									■	■			
Josep A. Brugulat										■	■	■	■
Josep Jordan										■			
Ventura Pelegrí											■	■	■
Antoni Ballarín											■	■	■
Manuel Díaz											■		
Antoni Agelet												■	
Joan R. Ezquerria													■

El grup de pregària

*Un membre del grup ens fa
un comentari a la recitació de Vespres.*

Amb el Grup de Pregària la nostra Parròquia ofereix uns espais perquè la comunitat de fidels, dirigida pel Summe Sacerdot de la Nova i Eterna Aliança, Jesucrist, obri camins de comunicació amb el Pare, enlairant l'himne diví de lloança que es canta eternament en el cel, l'Ofici diví, que està estructurat de manera que tot el curs del dia i de la nit resulti consagrat a Déu per la lloança.

La pregària amb paraules de l'Escriptura és, tradicionalment, la més excel·lent: responem a Déu amb les seves mateixes paraules. Per això els salms són, des dels inicis, la pregària preferida de l'Església, juntament amb el parenostre. L'Església prega d'aquesta manera sobretot en la Litúrgia de les Hores. El Concili recomana vivament que progressi la pràctica de la pregària comuna de l'Església amb la Litúrgia de les Hores, sobretot Laudes i Vespres, a les catedrals, a les parròquies, a les esglésies, en les reunions de cristians i àdhuc en la pregària familiar. (CPT 50)

Això ens recomanen els Sants Pares de l'Església, el Concili Vaticà II, el Concili Provincial Tarraconense, i així ens ho demana el sentir-nos fills del Pare, germans de Jesucrist, enfortits per l'Esperit amb el bateig i la Confirmació, i així ho volem fer.

Germans i germanes en la Fe, vos esperem els segons i quarts dimecres de cada mes, a les nou del vespre.

El grup d'animació missionera

*També és un membre d'aquest grup, que amb un estil poètic
ens expressa la tasca específica a què se senten cridats.*

Digues a tota la ciutat que Déu ens estima.

Digues a tota la ciutat, a tothom que trobis, que Déu és amor.

Digues a la gent que anunciïn als seus amics i veïns que Déu els estima bojament.

El nostre Déu és un Déu de perdó.

Potser cauràs mil vegades. Déu sempre et dona la mà per aixecar-te.

Jesús està al nostre costat quan caiem.

S'apropa sempre i des de sempre a nosaltres
per recollir els fragments trencats,
per suavitzar les angoixes,
per curar les ferides.

Jesús viu al costat del seu poble.

Jesús respira amb nosaltres fins a la fi dels temps.

¿Sabies que...

?

La parròquia ha editat un **llibre**, que conta la seva història, des de fa 700 anys fins avui. Els autors són Romà Sol i Carme Torres, coneguts lleidatans. Ell llibre, al preu de 1.000 ptes. es pot comprar a les llibreries de la ciutat i també a la parròquia del Carme. ¿No podria ser aquest el regal que facis a algú amic el Dia del Llibre? Seria també una manera d'ajudar-nos a pagar l'edició. Què te'n sembla?

?

Un dels dies de la novena del Carme, de l'any passat, es van trobar en su **sopar de germanor** unes 120 persones que en el seu temps havien estat vinculades a les activitats culturals, recreatives, apostòliques de la parròquia. Notem especialment la presència d'un grup nombrós de "nenes" (els anys 60) acompanyats de la seva mestra, la Sra. Catalina, que, juntes, van reviuire amb il·lusió els anys del seu pas per l'Escola parroquial del Carme. També hi era el Sr. Baró, amb alguns alumnes. Caldrà repetir experiències semblants, que ens ajudin a trobar-nos, a sentir-nos propers.

?

?

També l'any passat, el Divendres Sant al vespre, varem tenir en l'església, amb el marc bonic del presbiteri renovat i les pintures de l'absis, la lectura-representació de 22 escenes de la **Passió de Cervera**. La competència i veterania dels actors, la il·luminació cedida per l'Ajuntament, la música especialment feta i interpretada per aquest acte per Lluís Climent, organista de la parròquia, la col·laboració dels Armats de la Sang i d'altres moltes persones, van satisfer el públic nombrosíssim que omplia gom a gom tota l'església. Entre els plenament satisfets -no ho cal dir- hi era Enric Castells, Director de la representació. Esperem que aquest any, també el Divendres Sant, quedaran superades totes les expectatives. Recordeu: 1/4 de vuit del vespre. En aquesta representació hi intervindrà la recentment estrenada Coral de la parròquia.

?

¿Sabies que...

?

Recordem, des d'aquí, l'especial homenatge a **Mossèn Ramon Torres** -que al cel sigui-, pels seus 30 anys de servei a la parròquia (des del 50 al 80). L'homenatge va ser el "leitmotiv" de la novena del Carme del 98. Com a actes especials recordem el sopar de què abans hem parlat i l'exposició fotogràfica ubicada a l'església els dies de la novena. Exposició, obsequi de l'Ajuntament de Lleida, que podrà ser permanent al soterrani, un cop arranjat. En una pàgina d'aquest butlletí publiquem també el llistat de tots els mossens que han passat per la parròquia des de després de la guerra. "Tenir memòria" és un deure.

?

Ja que parlem de soterrani -**soterrani** que estem a punt d'inaugurar-, cal tenir en compte les múltiples utilitzacions que en el seu moment va tenir i pot continuar tenint:

?

- sala de conferències,
- sala de jocs i competicions,
- representacions teatrals i lectures,
- exposicions,
- reunions de grups parroquials,
- associació de veïns, comerciants, etc...

?

Caldria que una Junta Rectora es fes càrrec del soterrani per donar-li les màximes i millors utilitats en servei de parròquia i barri. Voleu formar part d'aquesta Junta Rectora? Digueu-ho.

?

L'any passat, uns mesos abans del seu matrimoni, unes parelles de nuvis, que no estaven confirmats, van demanar de rebre aquest sagrament tan important de la **Confirmació**. Va ser un acte molt conscient que el recordaran sempre. Tingueu-ho present. Tots aquells nois i noies que, pel motiu que sigui, no heu tingut ocasió de rebre la Confirmació, digueu-ho a la parròquia i buscarem la fòrmula adequada per a vosaltres, perquè no quedeu privats de la força especial que la Confirmació us dona per a viure amb plenitud la vostra vida cristiana.

¿Sabies que...

?

A tots aquells que patiu una discapacitat física, o que no us podeu moure fàcilment, us anunciem amb joia que molt aviat podreu accedir a l'església del Carme per a les funcions religioses o participar en qualsevol acte del soterrani, mitjançant un **ascensor per a discapacitats**. Éra una il·lusió que teníem de fa ja temps i que està a punt de fer-se realitat.

?

L'**Obra del Pa de Sant Antoni** és l'obra social caritativa del Santuari de Sant Antoni, ubicat a la demarcació de la nostra parròquia. La seva acció és molt variada: coopera amb càritas parroquial, distribueix setmanalment bosses d'aliments per a sis famílies necessitades, ajuda a transseünts, pagament de pisos, medicines i altres necessitats quotidianes. Des d'aquí agraeix la cooperació callada, desinteressada i eficient de les senyores que fan les tasques d'assessorament, distribució i seguiment, per tal d'ajudar els qui veritablement ho necessiten.

?

Hi ha uns **serveis diocesans**, dels quals pots gaudir-te'n i en els quals pots participar-hi. N'expressem aquí alguns:

Acció Catòlica. Blondel, 11. 25002. LLEIDA. Tel. 973 241159
Acció Catòlica Obrera (ACO). Sr. Amadeu Bonet. Tel. 973 210297
Centre d'Orientació Familiar (COF) Canonge Brugulat, 13, entl.
25003 LLEIDA. Tel. 973 263824

Moviment de Professionals Catòlics. Sr. Juan Luis Moya.
Tel. 973 210921

Pastoral de la Salut. Sr. Joan Viñas. Tel. 973 268628
Pastoral de la Tercera Edat. Sr. Ramon Roig. Tel. 973 260562

?

A la parròquia hi ha també el Moviment d'Universitaris i Estudiants Cristians (**MUEC**), que es reuneixen setmanalment, i que estan molt oberts a acollir-te, si hi vols participar.

?

Finalment, sàpigues que pots expressar a la parròquia qualsevol **suggeriment**, o crítica fins i tot, que ens ajudi a millorar el servei que la parròquia té voluntat de fer en bé dels seus feligresos i del barri. Digues-ho. No ho dubtis.

Parròquia del Carme

Horaris de Setmana Santa 1999

Confessions

Dissabte de Rams, Dilluns i Dimecres Sant 6'30 a 7'30 tarda.
Dimarts, Dimecres i Dijous Sant 11 a 12 matí.

Diumenge de Rams

Es farà la benedicció de rams a totes les misses, però especialment a la Missa de les **12 del matí**.

Dilluns Sant

9 de la nit: **Celebració Comunitària de la Penitència.**

Dijous Sant

5'00 tarda

SANTA MISSA
per als qui no poden assistir a la celebració de les 8'15.

8'15 tarda

CELEBRACIÓ DE LA CENA DEL SENYOR.

11'00 nit

HORA SANTA

Divendres Sant

9'00 matí

Via Crucis interparroquial.
(Comença a l'església del Carme)

5'30 tarda

CELEBRACIÓ DE LA PASSIÓ DEL SENYOR

7'15 tarda

Lectura representada de la Passió de Cervera a l'església parroquial.

Dissabte Sant

10'30 nit

SOLEMNE VETLLA PASQUAL.

***Crist ressuscita! Tot es renova!
Hem estat salvats!
Alegrem-nos-en!
Al-leluia! Bona Pasqua!***

Les portades d'aquest butlletí mostren com a fons les tapes del llibre "La parròquia de Nostra Sra. del Carme", recentment editat.